

بررسی وضعیت محیطی و مناسبترین روش کوددهی برای مرکبات مناطق دشت شرق مازندران

علی اسدی کنگر شاهی، نگین اخلاقی امیری

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران

تحقیقات انجام شده در باغهای شرق استان مازندران نشان داد که بافت خاک بیشتر باغهای مرکبات این مناطق سنگین بوده به طوریکه میزان رس ۶۵ درصد باغها بیش از ۲۵ درصد می باشد، و میزان کربنات کلسیم معادل (آهک) حدود ۶۰ درصد باغها، بیش از ۲۰ درصد می باشد بنابراین در باغهای منطقه دشت که سطحی هموار و بافت خاک سنگین دارند تهویه نامناسب (ورود اکسیژن و خروج دی اکسید کربن) منطقه ریشه، منجر به کاهش رشد ریشه و همزمان کاهش جذب عناصر غذایی می شود. از طرف دیگر، در خاکهای با بیش از ۲۰ درصد کربنات کلسیم به علت غلظت بالای بیکربنات در محلول خاک و شیره سلولی، زردی ایجاد شده بوسیله آهک شاید شایعترین ناهنجاری تغذیه‌ای برای اکثر ارقام مرکبات باشد. طی مطالعات اولیه چندین قطعه باغ مرکبات با پایه نارنج از مناطق مختلف ساری، به منظور مقایسه روشهای مختلف کوددهی، انتخاب شد. آزمایش در هر قطعه در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با ۵ تیمار و چهار تکرار بر روی درختان مورد نظر به مدت ۴ سال (۸۴ - ۱۳۸۱) انجام شد. تیمارهای این تحقیق شامل ۵ روش مصرف کودهای شیمیایی: ۱- پخش سطحی ۲- نواری ۲- چالکود ۴- نواری با کود حیوانی ۵- چالکود با کود حیوانی بود. نتایج ۴ سال نشان داد که اثر تیمارهای آزمایشی بر عملکرد، وزن متوسط میوه‌ها، قطر متوسط میوه‌ها و خشکیدگی سرشاخه‌ها از نظر آماری معنی دار بود و مقایسه میانگین داده‌ها نشان داد که بیشترین عملکرد و کیفیت میوه از تیمار مصرف کودهای شیمیایی به صورت چالکود با کود حیوانی حاصل شد. بنابراین در باغهای مرکبات شرق استان مازندران با بافت خاک سنگین و کربنات کلسیم فراوان، مصرف کودهای شیمیایی به صورت چالکود با کود حیوانی برای افزایش تولید، بهبود کیفیت میوه، رفع ناهنجاریهای تغذیه‌ای و خشکیدگی سر شاخه‌ها توصیه می گردد.